WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Evi

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
E	E van Eb	8
V	V van Ven	14
I	I van Iepenlaan	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Inlaag	41
M	M van Molen	46
	De naam op de kaart	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

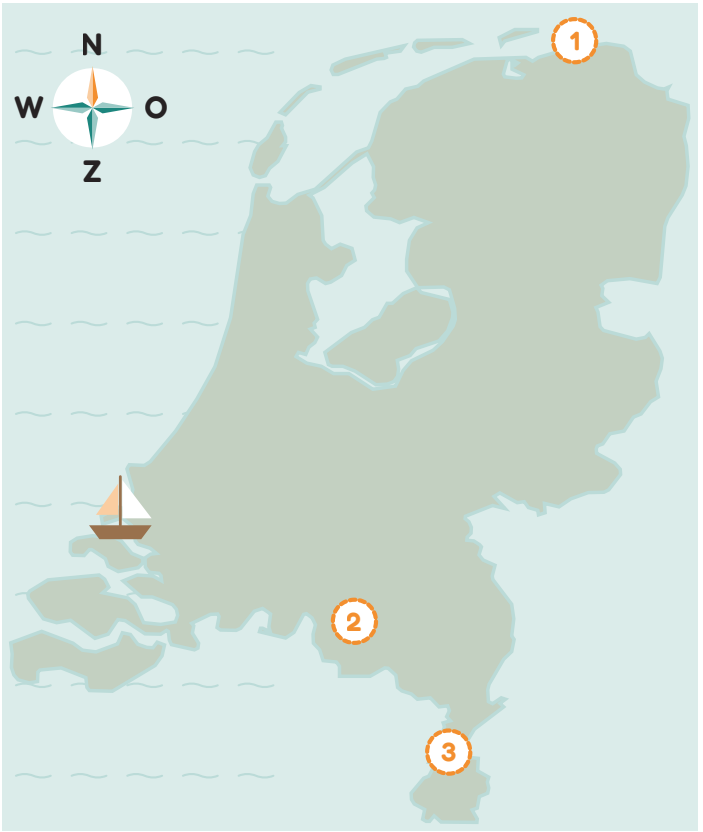

Het was een zonnige ochtend. Evi schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Evi remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Evi?’ Evi viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Evi. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

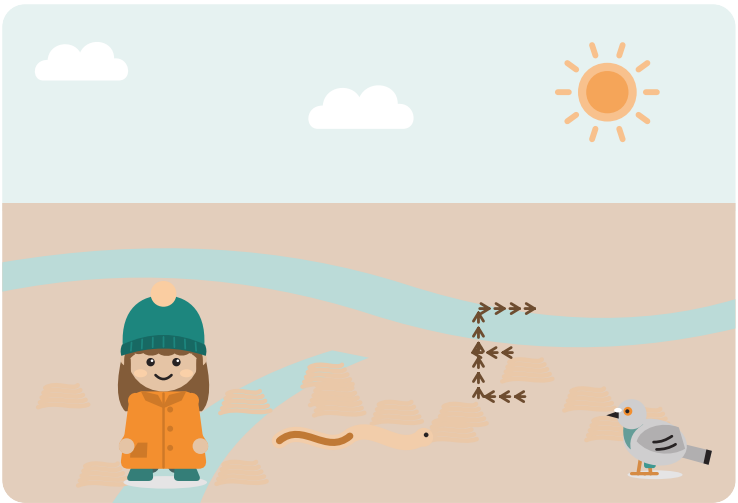
De Namenkaart van

EVI

Nog zijn de rondjes leeg. Straks staat in elk rondje een letter van jouw naam.

E van Eb

Waar was de zee gebleven? Er lag alleen grijze, glimmende grond met hier en daar een plasje. ‘Het is eb,’ zei Pluim. ‘Het water is weggezakt. Over een paar uur komt het terug. Dat heet vloed.’ ‘Mogen we hier lopen?’ vroeg Evi. ‘Alleen hier, vlak bij de kant,’ zei Pluim. ‘Verder het wad op ga je alleen met een gids.’

Het rook naar zee, naar zout en een beetje naar rotte eieren. ‘Dat is het slik,’ zei Pluim. ‘Daar zit leven in.’ Overal op het wad lagen kleine hoopjes. Ze zagen eruit als spaghetti van zand, kronkel-kronkel-kronkel. ‘Wie heeft die gemaakt?’ vroeg Evi. ‘Een wadpier,’ zei Pluim. ‘Die woont onder het zand, in een gangetje in de vorm van een U. Hij eet zand en haalt er al het lekkers uit.

Wat over is, poept hij weer uit.’ ‘Bah!’ zei Evi. En toen: ‘Haha! Dus dit is allemaal…’ ‘Wormenpoep,’ zei Pluim plechtig. ‘Precies.’ Naast een hoopje zat een gaatje. Daar kwam heel even het puntje van een rode worm naar buiten.

Hup, weer weg. ‘Hij is verlegen,’ zei Evi. ‘Op het wad wonen heel veel van die wormen,’ zei Pluim. ‘Daarom komen er zoveel vogels eten.’ Boven hun hoofd riepen meeuwen. Het wad klonk als een drukke markt.

Echt waar!

De wadpier

De wadpier woont onder het wad in een gangetje in de vorm van een U. De kronkelige zandhoopjes die je bij eb ziet, maakt hij.

Zo groot	tot ongeveer 22 centimeter
Eet graag	kleine stukjes eten die tussen het zand zitten
Zo herken je hem	je ziet vooral zijn kronkelige zandhoopjes

Woordspel

Als het water wegzakt, heet dat eb. Hoe heet het als het water weer terugkomt?

Het goede antwoord vind je op p. 59.

L van Landtong

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Evi. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Evi. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Evi. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Evi. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Evi wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Evi. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

